

Sygn.akt III AUa 850/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Szponar – Jarocka

Sędziowie: SO del. Elżbieta Rostół (spr.)

SA Piotr Prusinowski

Protokolant: Emilia Janucik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2016 r. w B.

sprawy z odwołania J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne z dwóch tytułów

na skutek apelacji wnioskodawcy J. J.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 kwietnia 2015 r. sygn. akt IV U 7623/14

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od J. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 120 (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

sygn. akt III AUa 850/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 października 2014 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że za J. J. jako osobę prowadzącą działalność pozarolniczą występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z dwóch przychodów, uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:

1. działalność gospodarza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
2. inna pozarolnicza działalność gospodarza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Od powyższej decyzji J. J. wniósł odwołanie, zaskarżając ją w części dotyczącej objęcia go obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Powołując się na przepis art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych podniósł, że składkę na ubezpieczenie zdrowotne ma obowiązek odprowadzać tylko w ramach podmiotu gospodarczego, w którym uzyskuje przychody,

wynikające z prowadzenia tej konkretnej działalności gospodarczej. Wyjaśnił, że od 2003 r. z racji bycia współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie uzyskał żadnego przychodu. Zarzucił również, że jako osoba pobierająca świadczenia emerytalne od 2007 r. nie spełnia warunku z art. 66 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, zgodnie z którym obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunek do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniami społecznymi rolników.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko i argumentację, przedstawione w zaskarżonej decyzji. W szczególności podniósł, że skarżący jako prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej i jako jednoosobowy współnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest zobowiązany do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne oddzielnie od każdego z dwóch rodzajów działalności. Sam fakt posiadania statusu współnika spółki, o której mowa w art. 82 ust. 5 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, powoduje, że dana osoba na potrzeby ustalania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne jest traktowana jak osoba uzyskująca przychody z danego rodzaju działalności.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2015 r. oddalił odwołanie.

Orzeczenie poprzedziły następujące ustalenia faktyczne. J. J. od 1995 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...). Z tego tytułu był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, przy czym od 2007 r. wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. Od 7 października 2007 r. posiada prawo do emerytury. Od października 1998 r. do grudnia 2014 r. był jedynym współnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, działającej pod firmą (...) Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.. W dniu 19 grudnia 2014 r. wpisany został w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego drugi współnik – A. M., posiadająca 10 udziałów.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w marcu 2014 r. przeprowadził kontrolę w (...) Przedsiębiorstwie Handlowo – Usługowym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., w wyniku której ustalił, że J. J. jest współnikiem ww. jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od października 1998 r. i że z tego tytułu nie są opłacane składki na ubezpieczenie zdrowotne. Ustalenia powyższe legły u podstaw wydania zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji.

Sąd Okręgowy wskazał, że stan faktyczny sprawy nie był sporny, spór sprowadzał się do oceny, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych miał podstawę prawną do stwierdzenia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne za J. J. z tytułu działalności, prowadzonej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w szczególności wobec jego twierdzenia, że od 2003 r. nie uzyskał on żadnego przychodu z tej działalności i jego zarzutu, że jako osoba pobierająca świadczenie emerytalne od 2007 r. nie spełnia przesłanek z art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, obowiązującej w okresie od 1 kwietnia 2003 r. do 30 września 2004 r., jeżeli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego źródła przychodów w ramach tego samego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. c, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od każdego ze źródeł przychodów. Powołany art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. c stanowi, że obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym lub ubezpieczeniem społecznym rolników, z zastrzeżeniem art. 6 i 7, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi. Przy czym w myśl art. 5 pkt 18 cyt. ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r., przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą rozumie się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Ponadto Sąd Okręgowy wskazał, że 1 października 2004 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.), w której art. 5 pkt 21 również znajduje się odesłanie do art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października

1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie rozumienia użytego w niej określenia osoby prowadzącej działalność pozarolniczą. Przepis art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Z kolei zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności, określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4. Rodzajami działalności są natomiast m.in. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz inna niż określona w pkt 1-8 pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (art. 82 ust. 5 pkt 2 i 9).

Sąd Okręgowy stwierdził, że w świetle powołanego stanu prawnego nie budzi wątpliwości, że odwołujący jako osoba prowadząca działalność w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz inną pozarolniczą działalność gospodarczą – na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, spełnia przesłanki z art. 82 ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych objęcia go obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z obu powołanych rodzajów działalności.

Sąd Okręgowy rozważał zgłoszony w odwołaniu zarzut nieuzyskania przez wnioskodawcę jako wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przychodu od 2003 r. Podzielił stanowisko organu rentowego, że dla objęcia zakresem art. 82 ust. 3 i ust. 5 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych wystarczy sam fakt posiadania statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, oczywiście na potrzeby ustalania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Podkreślił, że granice rozpoznania sprawy w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza przedmiot zaskarżonej decyzji organu rentowego. W niniejszej sprawie przedmiotem tym było tylko ustalenie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne co do zasady. W związku z tym decydujące znaczenie miało posiadanie przez wnioskodawcę na dzień wydania zaskarżonej decyzji statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a nie kwestia uzyskiwania przez niego przychodu z tego tytułu. Obowiązek ubezpieczenia wspólnika takiej spółki powiązany jest bowiem wyłącznie z posiadaniem przez niego ww. statusu prawnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2011 r., II UK 271/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 listopada 2007 r., III AUa 616/07, uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 lipca 2009 r., III AUa 281/09).

Sąd Okręgowy powołał się na przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zgodnie z którym obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i c-i, powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych. Art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, do którego dokonano powyższego odesłania, stanowi natomiast, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W przepisie art. 13 pkt 4 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 4 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jednoznacznie obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powiązany z posiadaniem statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a nie z osiągnięciem przez niego przychodu. Analogicznie kwestia ta uregulowana była w art. 12 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia.

Odnosnie podnoszonej przez wnioskodawcę okoliczności pobierania przez niego od 2007 r. świadczenia emerytalnego, sąd pierwszej instancji stwierdził, że oparty na niej zarzut jest chybiony. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, że pobierająca emeryturę osoba, która równocześnie prowadzi pozarolniczą działalność, podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z każdego z tych tytułów

odrębnie. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2007 r., I UK 284/06, z dnia 22 lutego 2006 r., I UK 227/05, z dnia 12 czerwca 2006 r., I UK 361/05, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 lipca 2009 r., III AUa 281/09).

Uznając odwołanie za bezzasadne oddalił je na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł J. J.. Treść apelacji wskazuje, że zarzuca on naruszenie prawa materialnego. Zarzucił, że Sąd Okręgowy oddalając odwołanie nie podjął czynności aby uwzględnić uwarunkowania tego szczególnego przypadku, a wydając orzeczenie wydał je w rozumieniu „co do zasady”. Wskazał, że Sąd Okręgowy kierował się tylko zawężonym rozpoznaniem sprawy (czy wnioskodawca podlega obowiązkowi opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne z dwóch rodzajów działalności – jeden tytuł) podczas gdy odwołanie dotyczyło tak kwalifikacji jak i stwierdzenia obowiązku opłacania przedmiotowej składki na ubezpieczenia zdrowotne z jednego z rodzajów tj. bycia współnikiem jednoosobowej spółki z o.o. (...), że nietrafny jest osąd w sprawie kwalifikacji i nie ma podstaw do akceptacji w nawiązaniu do treści ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Wskazał, że można domniemywać, iż gdyby ustawodawca chciał objąć obowiązkiem opłacania składki zdrowotnej wszystkich ubezpieczonych wg przedmiotowej kwalifikacji to nie wprowadziłby warunku o uzyskaniu przychodu jako faktu dokonanego. Powołał się na orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 lipca 2009 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 281/09.

Wniósł o uznanie jego odwołania od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie jest zasadna. Sąd pierwszej instancji dokonał bowiem prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych w niniejszej sprawie oraz przez ich przyzmat wywiódł trafne wnioski. Sąd Apelacyjny aprobuje stanowisko tego Sądu wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Dla przypomnienia wskazać należy, że J. J.:

- od 15 lipca 1995 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...),
- od 7 października 2007 r. posiada prawo do emerytury,
- od października 1998 r. do grudnia 2014 r. był jedynym współnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, działającej pod firmą (...) Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O..

Przechodząc do analizy stanu prawnego Sąd Apelacyjny wskazuje, że do dnia 30 września 2004 r. obowiązywała ustawa z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. nr 45, poz. 391 ze zm.), która w art. 24 ust. 3 stanowiła, że jeżeli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego źródła przychodów w ramach tego samego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. c, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od każdego ze źródeł przychodów. Z kolei przepis art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. c stanowił, że obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym, z zastrzeżeniem art. 6 i 7, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą. Zgodnie z treścią art. 5 pkt 18 tej ustawy za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą - rozumie się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Nie ulega zatem wątpliwości, że w wyżej przedstawionym stanie prawnym J. J. posiadał pod rządami powyższej ustawy tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego jakim było prowadzenie pozarolniczej działalności. Nie jest to jednak równoznaczne z tym, że obowiązany był opłacać jedną składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Jak

wynika z powyższych przepisów, jeżeli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego rodzaju pozarolniczej działalności, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest należna odrębnie od każdego rodzaju działalności.

Od 1 października 2004 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. nr 210, poz. 2135 ze zm.), która podobnie uregulowała kwestię podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu osób prowadzących pozarolniczą działalność. W przepisie art. 82 ust. 3 stanowi ona, że jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4. Według art. 82 ust. 5 pkt. 2 i 9 tej ustawy, rodzajami działalności jest m.in. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jak również inna niż określona w pkt 1-8 pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Powyższy stan prawny nie wpłynął zatem w żaden sposób na sytuację J. J. jeżeli chodzi o jego podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu. Nadal podlegał temu ubezpieczeniu z obu rodzajów pozarolniczej działalności.

Następnie J. J. od 7 października 2007 r. nabył prawo do emerytury ale również ten fakt nie miał wpływu na jego sytuację związaną z podleganiem ubezpieczeniu zdrowotnemu z racji prowadzonej działalności pozarolniczej. Uzyskał on dodatkowy tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Stosownie bowiem do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz pkt 16 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają: osoby prowadzące działalność pozarolniczą, a także osoby pobierające emeryturę. W zakresie zasad opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne zasadnicze znaczenie ma art. 82 ust. 1 tej ustawy, który stanowi, że w przypadku, gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Zatem stwierdzić należy, że na podstawie art. 82 o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ustawy można sformułować zasadę, zgodnie z którą, jeżeli ubezpieczony posiada więcej niż jeden tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, podlega temu ubezpieczeniu z każdego z tych tytułów. W przypadku gdy w ramach jednego z tytułów do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego wymienionych w art. 66 ust. 1 tej ustawy ubezpieczony uzyskuje więcej niż jeden przychód, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od każdego z uzyskanych przychodów odrębnie.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że zaskarżona decyzja była wyłącznie decyzją stwierdzającą podleganie J. J. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, na co zasadnie wskazał Sąd Okręgowy. Decyzja ta ma charakter deklaratoryjny, która jedynie stwierdza istnienie uwarunkowanej elementami stanu faktycznego określonej sytuacji prawnej, ale sytuacji tej nie tworzy ani nie kształtuje. Moment zarówno powstania jak i ustania obowiązku ubezpieczenia został bowiem określony w sposób ścisły w przepisach prawa i nie jest on uzależniony od woli lub świadomości stron.

Argumenty J. J. dotyczące braku przychodów z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pozostawały bez wpływu na treść tej decyzji jak i rozstrzygnięcia orzekających w tej sprawie sądów. Decyzja, jak wskazano wyżej jedynie potwierdziła sytuację prawną wnioskodawcy. Argumenty dotyczące braku przychodów niewątpliwie będą miały znaczenie w sytuacji, w której organ rentowy będzie prowadził postępowanie celem wydania decyzji wymiarowej. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w powoływanej przez skarżącego sprawie III AUa 281/09 Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Była ona odmienna od stanu faktycznego niniejszej sprawy. W wyżej wskazanej sprawie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie organ rentowy określił kwotowo wysokość składek a Sąd Apelacyjny ustalał, czy odwołująca pobierająca świadczenie emerytalne w wysokości nie powodującej wyłączenia obowiązku opłacania składek, o którym mowa w art. 82 ust. 8 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, osiągnęła przychód z prowadzonej działalności pozarolniczej. Zatem dotyczyło to decyzji wymiarowej, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

Końcowo Sąd Apelacyjny wskazuje, że posłużenie się w przepisie art. 82 ust. 1 i 3 w/w ustawy pojęciem „przychód” ma znaczenie dla określenia momentu powstania obowiązku opłacania składki z więcej niż jednego tytułu – ust. 1 i z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5 tego artykułu – ust. 3.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., Nr 490).